

Saarna Timoteuksen Jumalanpalvelusyhteisön messussa

1. sunnuntai loppiaisesta, 2VK *Kasteen lahja*

Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyriille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, panemaan Siionin murheellisten päähän-antamaan heille-juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan; ja heidän nimensä on oleva "vanhurskauden tammot", "Herran istutus", hänen kirkkautensa ilmoitukseksi. (Jesaja 61:1–3)

Mutta Filippukselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemissa alas Gassaan ja on autio". Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoukseen ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta. Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysytele lähellä noita vaunuja". Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?" Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä. Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin lammas hänet viedään teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hänkään suutansa avaa. Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä." Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?" Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesusuksesta. Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?"

Ja hän käski pysäyttämään vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet. Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan. (Apt 8:26,38–40)

Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä'. Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan." Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika." (Johannes 1:29–34)

Kastekeskusteluja

Menin kerran Oulun kaupungin kirjastoon etsimään itselleni viikonlopuksi jotakin hyvää hengellistä luettavaa. Jonkun aikaa siellä kirjoja tutkittuani, eräs vieressäni seisonut mies kysyi minulta yllättäen: "oletko uskossa?". Vastasin lyhyesti, että "olen". Oli hetken hiljaista, ja jonkin ajan perästä hän teki seuraavan kysymyksen: "oletko käynyt uskovien kasteella?". Vastasin, että "olen saanut lapsena kasteen". Hän selvästikin halusi keskustella asiasta enemmänkin, mutta minä olin väsynyt sekä yöllisestä valvomisesta vauvan kanssa että takana olevasta työpäivästä, enkä jaksanut sen enempää keskustella. Sitten kuitenkin huomasi kohdallani kirjahyllyssä Matti Väisäsen kirjan "Pyhä kaste Raamatussa". Otin sen hyllystä, annoin hänelle ja sanoin: "lainaa tämä, niin tiedät kirkkomme perustelut lapsikasteelle". Kun lähdin pois, todettuani, että en löytänyt mitään mielenkiintoista, ajattelin, että tässä on johdatuksen makua. Jumala oli johdattanut minut ojentamaan tuon todella mainion, kasteen lahjaluonnetta korostavan kastekirjan uudestikastajaveljelle. Minä en löytänyt hyvää luettavaa, mutta hän löysi.

Myös Filippus sai epistolatekstissämme kokea johdatusta: "Filippukselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemissa alas Gassaan ja on autio.". Ja kun hän oli tuolla tiellä ja näki Etiopialaisen hoviherran vaunut, Henki sanoi: "Käy luo ja pysytele lähellä noita vaunuja." Ja myöhemmin, Henki tempaisi hänet Asdodiin: "kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra

häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten. Mutta Filippus tavattiin Asdodissa". Minua Jumala johdatti toki paljon arkisemmin.

Toisella kerralla keskustelin lestadiolaisen, itseäni paljon kokeneemman miehen kanssa. Yhtäkkiä hän alkoi kritisoida kirkkomme tilaa ja sanoi, että "missä muka Raamatussa sanotaan, että kaste pelastaa?". Vastasin hänelle, että 1. Pietarin kirjeen kolmannessa luvussa Pietari kirjoittaa, että "vesi nyt teidätkin pelastaa kasteena". Kohta oli miehelle tuttu ja hän totesi, että "No, siinähan vain verrataan kastetta Nooan arkkiin ja Nooakinhan juopotteli päästyään arkista.", ja jätti keskustelun siihen. Tuolloin en kokenut keskustelua kovin hedelmälliseksi, mutta myöhemmin hän kertoi minulle, että oli muuttanut kantaansa kasteeseen. Hän oli alkanut uskomaan, että kaste pelastaa. Ajattelin, että ehkä Jumala oli toiminut minunkin kauttani.

Perisynti kadottaa

Sekä vapaita suuntia että lestadiolaisuutta (sitä pääosin) yhdistää oppi siitä, että tähän maailmaan syntyvä ihminen on matkalla taivaaseen. Me ihmiset kuitenkin synnymme tähän maailmaan sekä perisyntien tuoman syyllisyyden ja turmeluksen että kadotuksen alaisina: "Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja syntien kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet ...yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi".

Perisynti on todella peritty synti. Sitä ei Jumala luo ihmiseen, vaan se siirtyy meihin sikiämisemme hetkellä syntistä siementä olevilta vanhemmiltamme ja turmelee Jumalan hyvän luomuksen: "Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja

aitini on minut synnissä siittänyt." (Ps.51:7). Tunnustuskirjamme sanovat: "seurakuntamme opettavat, että Aadamin lankeemuksen jälkeen kaikki ihmiset, jotka lisääntyvät luonnollisella tavalla, syntyvät synnissä, so. ilman jumalanpelkoa, ilman luottamusta Jumalaan sekä pahan himon hallitsemina, ja että tämä alkusairaus ja perisynti on todella synti, joka tuomitsee ja tuo jo nyt mukanaan iankaikkisen kuoleman niille, jotka eivät kasteen ja Pyhän Hengen voimasta synny uudestaan.". Perisynti on niin syvää ja pahanlaatuista luontomme turmeltumista, ettei edes järkemme voi sitä käsittää, sillä se on turmellut järkemmekin. Se onkin uskottava yksin Jumalan sanan perusteella. "Me uskomme, opetamme ja tunnustamme toiselta puolen, että perisynti ei ole turmellut ihmisluontoa vain vähässä määrin vaan niin syvältä, että ihmisen ruumiiseen ja sieluun, sisäisiin ja ulkoisiin kykyihin ei ole jäänyt mitään tervettä eikä turmeltumatonta.". Paavali kirjoittaa: "ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta" (2.Kor.3:5).

Kaste pelastaa

Koska jo perisyntikin kadottaa, usko on sylilapsellekin välttämätön pelastukseen. Vakuuttaahan Raamattu näinkin: "joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen". Lapset onkin vietävä kasteelle, uudestisyntymisen sakramentille. Jeesus sanoo: " Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.". Tunnustuskirjamme sanovat: "Kasteesta seurakuntamme opettavat, että se on välttämätön pelastukseen ja että Jumalan armo annetaan kasteen välityksellä. Lapset tulee kastaa, jotta heidät kasteen kautta

annettaisiin Jumalan huomaan ja näin otettaisiin Jumalan armoon." (Augsburgin tunnustus). Hätäkastekäytäntömme-kin julistaa tätä tosiseikkaa. Jumalalle on toki - poikkeuksellisesti - mahdollista lahjoittaa lapselle usko myös pelkän evankeliumin sanankin kautta, mutta me emme voi tietää, tekeekö hän sen. Kasteesta meillä on varmuus.

Kun Filippus on testissämme julistanut Etiopialaiselle hoviherralle evankeliumia, hoviherra sanoo : "Tässä on vettä. Estääkö mikään kastamasta minua?". Filippus on selvästi-kin puhunut hänelle kasteen merkityksestä, vaikka sitä ei tekstissämme suoraan mainita, koska hoviherra osaa kysyä asiasta. Kasteen kanssa ei pidäkään, kastamattoman aikuisenkaan, viivytellä. Ananiaskin sanoo vielä kääntymättömälle Paavalille: "mitä viivyttelet? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'. Filippuskin pysäyttää vaunut ja kastaa hoviherran: "Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippus ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippus kastoi hänet". Näin Jumala avasi vesipesulla, sanan kautta, hoviherralle taivaan.

Meille syntyy huhti-toukokuussa 5. lapsi. On todella turvallinen näköala, kun saa luottaa, Jumalan sanan lupauksen perusteella, että tuleva (tai itseasiassa jo oleva)lapsemme tulee kasteessa uudestisyntymään: "pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson (eli pesun) ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta", saamaan uskon lahjan: "hänessä te myös olette ympärileikatut...Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala", saamaan päällensä Kristuksen lahjavanhurskauden: "kaikki te, jotka olette

Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" ja saamaan sekä syntinsä anteeksi että Pyhän Hengen: "ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.". Näin Jumala avaa hänellekin taivaan.

Kotimme seinällä on neljän jo kastetun lapsemme kastekuvat. Niiden keskellä on tuo jo edellä mainittu 1. Pietarinkirjeen kohta: "vesi nyt teidätkin pelastaa kasteena". Se siinä muistuttamassa meitä siitä, että kasteen vaikutus ei ole jäänyt vain kastehetkeen, vaan ulottuu myös tähän päiväänkin: "vesi nyt teidätkin pelastaa kasteena. Alkukielessä sana "pelastaa" on preesens muodossa, joka ilmaisee nykyhetkeen liittyvää jatkuvaa tapahtumaa. Saat luottaa, että pyhä Kaste kantaa sinutkin taivaan kotiin saakka.

Opetusvelvollisuus

Kun Kristus asettaa kasteen sanoen: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen", hän myös jatkaa: "ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää.". Kasteopetuksen tuleekin seurata aina kastetta. Kastetulle tulee opettaa kaikki, mitä Kristus on käsenyt apostolienkin pitää. Tämä on haastava tehtävä, sekä perheessä että seurakunnassa.

Opetusvelvollisuus perheessä on eritoten perheen isällä: "Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän säati Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa" (Ps.78:5). Lutherkin toistaa useaan kertaan katekismuksessa että "niin kuin perheenisän on se väelleen yksinkertaisesti opettava". Mutta jotta tähän: "opettamalla heitä pitämään kaikki", päästäisiin, opetuksen tulee nivoutua luonnollisella

tavalla kaikkeen elämään. 5. Mooseksen kirjassa sanotaankin, että "teroitä niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi. Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipie-liin ja portteihisi." (5.Ms.6:7-9).

Teroita niitä siis lastesi mieleen ja puhu niistä kotona ollessasi ja autolla ajaessasi, heitä nukkumaan pannessasi ja herättäessäsi. Pidä ylläsi Raamatun lauseilla varustettu puseroa ja pipoa.) Ja laita sekä niitä että niistä kertovia kuvia seinillesi.

Onneksi tässä suuressa tehtävässä apuna ovat pyhäkoulut, seurakunnat ja jumalanpalvelukset.

Hoviherran hätä ja sinun hätäsi

Tekstissämme sanotaan, että Etiopialainen hoviherra oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan: "hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan". Meille ei kuitenkaan kerrota syitä hänen rukouksiinsa. Ehkä Luukas, apostolien tekojen kirjoittaja, ei niitä edes tiennyt. Mutta todennäköisesti hänellä oli elämässään aivan samoja ongelmia kuin meillä tämänkin ajan ihmisillä.

Olivat sinun ongelmiasi, mitä tahansa, kuule mitä Jeesus sinulle nyt sanoo: "Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? Jos siis te, jotka olette pahoja,

osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!" (Mt.7:7-11)". Rukous ei kuitenkaan ole sinulle lakia, joka sinun pitäisi täyttää, jotta Jumala suostuisi sinua auttamaan. Vaikka olisit, nyt tai tulevaisuudessa, niin raskaassa ja masentavassa elämäntilanteessa, että et jaksaisi enää edes rukoilla, sinun auttajasi on kuitenkin sinun vierelläsi: "hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä" (Hebr.13:5).

Psalmissa 37 sanotaan: "hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee" (Ps.37:4-5) ja psalmissa 127: "yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa" (Ps.127:2) . Ja Matteuksen evankeliumissa: "teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anotte-kaan". (Mt.6:7-8).

Me emme ole "lain alla, vaan armon alla"(Rm.6:15). Kaiken perusta on Jeesuksen ristintyössä ja pyhässä kasteessa. Saat jäädäkin odottamaan apua ongelmiisi, olivat ne mitä tahansa. Se tulee varmasti, mutta ei välttämättä siinä muodossa, jossa odottaisit. Koska Jumala on muotojenkin mestari, apusi tulee parhaassa mahdollisessa muodossa. "Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani" (Ps.42:12).

Vapaa synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta

Filippus aloitti tekstissämme puheensa hoviherralle, selittämällä hänelle, että Jeesus on hänen lukemansa Jesajan

kirjan 53. luvun mainitsema sijaiskärsijä, ja kertomalla, että Jeesus on sovittanut hänenkin syntinsä: "Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta. " Tähän sijaiskärsijään ja hänen tekoonsa hoviherra halusi vaunuissa alkaa turvaamaan ja pyhässä kasteessa hän uudestisyntyikin. Sinäkin saat olla varma, että Jeesus Kristus on ottanut pois kaikki syntisi: "nyt hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä" (Hebr.9:26), ja liittänyt sinut tekoonsa, uskon kautta, pyhässä kasteessa: "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?" (Rm.7:3). Jeesus Kristus on voittanut Golgatalla synnin, kuoleman ja perkeleen vallan, ja tämä kaikki on tullut sinun osaksesi pyhässä kasteessa. Tunnustuskirjojen, minusta kaikkein kauneimmassa kohdassa sanotaan: "Uskon, että Jeesus Kristus, Isästä ikuisuudessa syntynyt tosi Jumala ja neitsyt Mariasta syntynyt tosi ihminen, on minun Herrani. Hän on lunastanut minut, kadotetun ja tuomitun ihmisen, ostanut omakseen ja voitollaan vapauttanut kaikista synneistä, kuolemasta ja Perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä, kalliilla verellään ja syyttömällä kärsimisellään ja kuolemallaan" (Vähä Katekismus). Saat jäädä tähän Jumalan hankkimaan rauhaan, aamen.